

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek JUDr. Aleny Priečelovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu T, zastúpeného JUDr. V proti žalovanému A, zastúpenému JUDr. D o zaplatenie 712 786 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. októbra 2004 č. k. 49 Cbm 16/03-78, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. októbra 2005 č. k. 49 Cbm 16/03-78 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu 11 828 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 712 786 Sk s 18 % úrokom z omeškania od 1.5.2002 do zaplatenia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 694 869 Sk s 11,15% úrokom z omeškania od 1. mája 2002 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 101 441 Sk na účet právneho zástupcu. Vo zvyšku žalovanej istiny a úrokov z omeškania žalobu zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania je zaplatenie ceny za olovený prach, dodaný na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 30.10.2001 pod č. H 1/2001 podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka dňa 1.3.2002 v množstve 20,47 ton. Kúpnu cenu vo výške 14 943,10 USD (v zmysle dohody 730 USD za 1 tonu) žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 02/000269 z 1.3.2002 so splatnosťou 60 dní, ktorú žalovaný nezaplatil. Žalovaný potvrdil dodanie tovaru v uvedenom množstve, uplatnil si však proti žalobcovi svoju pohľadávku na započítanie podľa faktúry z 1.8.2002 na 20 443,83 USD, a to titulom nákladov, ktoré

mu vznikli v súvislosti s prípravou na odkúpenie časti podniku žalobcom, a ktoré mu žalobca údajne sľúbil nahradiť. Tvrdil tiež, že medzi nimi bola uzavretá aj taká dohoda, že ak nedôjde k predaju podniku alebo jeho časti, môže si tieto náklady započítať na dodaný olovený prach. Žalobca potvrdil, že medzi nimi prebiehali rokovania o možnosti odkúpenia podniku žalovaného, poprel však uzavretie dohody o úhrade nákladov žalovanému, ako aj ich možnosť započítania na kúpnu cenu dodaného tovaru. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi prebiehali obchodné rokovania o možnosti odkúpenia podniku žalovaného žalobcom, z ktorých neboli vyhotovované žiadne záznamy a v konaní nebolo preukázané uzavretie dohody, obsahom ktorej by bol záväzok žalobcu uhradiť žalovanému náklady spojené s požiadavkami žalobcu na zabezpečenie predaja podniku. Súd preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie ceny dodaného tovaru za oprávnený, ale len do výšky 694 869 Sk ako hodnotu dohodnutej kúpnej ceny 14 943,10 USD podľa kurzu 1 USD = 46,501 Sk, ktorý platil ku dňu 1.5.2002. Rovnako, vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením kúpnej ceny považoval za dôvodný aj úrok z omeškania, ktorého výška nebola medzi účastníkmi dohodnutá, preto ju určil podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 502 OBZ súd. Vychádzal pritom z poznatkov z rozhodovacej praxe, podľa ktorých úroky z omeškania požadované bankami v sídle dlžníka v čase uzavretia zmluvy boli v priemere 10,15 %, preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 11,15 %. V prevyšujúcej časti istiny aj úroku z omeškania žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP a žalobcovi, ktorý mal len nepatrný neúspech, priznal plnú náhradu trov konania v celkovej výške 101 441 Sk.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, podal žalovaný odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na skutočnosť, že si v konaní uplatnil ako obranu svoju pohľadávku voči žalobcovi podľa faktúry č. 420020080 z 1.8.2002 na 20 444 USD z titulu vynaložených nákladov, keď žalobca bezdôvodne odstúpil od pripravovanej kúpy podniku. Jej opodstatnenosť opiera o svedecké výpovede svedkov, ktorí boli prítomní pri rokovaniach štatutárnych zástupcov sporových strán a písomné podklady, ktoré obdržal od sprostredkovateľa JUDr. J. Namietal tiež nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, keďže v kúpnej zmluve a dodacom liste bol označený inak, než v žalobe a v rozsudku, z ktorého nevyplýva, že dodávateľ oloveného prachu je totožný so žalobcom. Záver súdu, že nepreukázal opodstatnenosť svojej pohľadávky, považuje za nesprávny, vychádzajúci z neúplného dokazovania, keď súd nevypočul štatutárneho zástupcu žalobcu, a ani tlmočníka, ktorý bol prítomný pri rokovaniach strán.

Žalobca sa na odvolanie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného, ktorý podaním z 10.12.2007 svoju neprítomnosť ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu účasti štatutárnych zástupcov na jednaní v zahraničí, odvolací súd však neposúdil uvedený dôvod ako dôležitý, a navyše, žalovaný ho ani ničím nepreukázal, preto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovet.

Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal námietkou žalovaného ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý má iné obchodné meno, než mal subjekt, ktorý mu dodal olovený prach. Zistil, že v spise sa nachádza overená kópia uznesenia Súdu Hlavného mesta ako obchodného registra v Maďarskej republike č. Cg.01-10-042058 zo dňa 3. februára 2003, vrátane jeho overeného prekladu, z ktorého je nesporné, že na strane žalobcu došlo iba k zmene jeho obchodného mena a sídla, takže ide o totožnú právnickú osobu, ktorá dodala žalovanému tovar, zaplattenia ceny ktorého sa domáha podanou žalobou.

V konaní nebolo sporné, že žalobca dodal žalovanému tovar v hodnote 14 943,10 USD a žalovaný dohodnutú kúpnu cenu nezaplatil, pričom sa bránil tým, že má voči žalobcovi pohľadávku vo výške 20 443,83 USD, ktorú žiadal započítať do výšky žalobou uplatnenej pohľadávky. Išlo o náklady, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s prípravou predaja podniku žalobcovi, a ktoré mu vyúčtoval faktúrou č. 420020080 z 1.8.2002, na ktorú žalobca reagoval listom z 13.8.2002, ktorým odmietol jej úhradu s tým, že sám vynaložil viac nákladov na prípravu projektu. Keďže žalovaný tvrdil, že tieto náklady by mal žalobca zaplatiť na základe ústnej dohody, ktorej uzavretie žalobca jednoznačne poprel, súd vykonal na preukázanie jeho tvrdenia dokazovanie výsluchom svedkov, ktorého priebeh vyčerpávajúcim spôsobom popísal v odôvodnení svojho rozhodnutia, a z ktorého vyplynul záver, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie existencie takejto dohody. Pretože nárok na náhradu uplatnených nákladov nevyplýva zo zákona a mohol by byť založený jedine dohodou účastníkov, ktorej existencia nebola v konaní preukázaná a vzhľadom na jednoznačné stanovisko žalobcu, by ani ďalšie dokazovanie nemohlo viesť k inému záveru, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobou uplatnená pohľadávka je v priznanej výške opodstatnená a obrana žalovaného nebola úspešná.

Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 11 828 Sk z titulu odmeny právneho zástupcu vrátane paušálnej náhrady za jeden úkon právnej pomoci (účasť na pojednávaní) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. decembra 2007

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: